

Legale prostitutie is wegkijkbeleid

De Nederlandse prostitutiewetgeving helpt niet tegen misstanden en mensenhandel. Het Zweedse model biedt aanknopingspunten om een beter en menswaardiger beleid te formuleren.

Opinie

Frits Rijpma

In Zweden en Noorwegen hanteert men een eigenzinnig model om prostitutie en de uitwassen van mensenhandel en prostitutie tegen te gaan. In het kort betekent dat er, behalve een verbod op bordelen en pooiers, een algemeen verbod heerst op het kopen van seks. Hoerenlopers zijn strafbaar en worden, indien betrapt, publiekelijk te kijk gezet. Het idee is dat als je de vraag bestrijdt, de uitwassen minder zullen worden. Sinds de wet in 1999 werd ingevoerd heeft er een radicale omslag in het denken over prostitutie plaatsgevonden. De meerderheid van de Zweden vindt het geld verdienen met je lichaam (of dat van een ander) niet normaal.

Dit staat haaks op de Nederlandse benadering, waarbij bordelen, pooiers en hoerenlopers legaal zijn. Prostitutie is in ons land een 'eerbaar beroep'. Prostituees moeten hier zelf aantonen dat ze slachtoffer zijn van uitbuiting en mensenhandel. Vrouwen (meisjes vanaf achttien jaar) mogen hier als zzp'er in de prostitutie werken, keurig met inschrijving bij de Kamer van Koophandel.

De Nederlandse liberale wet uit 2002 wilde door regelgeving misstanden uitsluiten. Het is duidelijk dat dat niet is gelukt. Steeds duidelijker wordt hoe groot de misstanden in deze liefdeloze wereld zijn.

De ChristenUnie wil niets liever dan dat iedereen gelukkig met zijn of haar eigen partner leeft. Maar de praktijk in dit aardse leven is weerbarstig. Prostitutie is niet uit te bannen. Hoe dan verder als je veel schrijnende, mensonterende situaties tegenkomt, ook in Leeuwarden? Kiezen voor het ene (restrictieve) of het andere (reguleren en hopen) is niet de enige keus. Werken aan het beste uit beide is een goede optie.

Het wettelijk niet normaal vinden dat er meisjes (loverpooiers) en

vrouwen (slaven en objecten om je te verrijken) nodig zijn om de stoere hoerenloper te bevredigen. Goed registreren om het 'rondpompen' van vrouwen te voorkomen. Iets doen aan de minimumleeftijd en bij misstanden de bewijslast bij de hoerenloper leggen. Hij moet aantonen dat de bezochte vrouw níét slachtoffer is van een mensenhandelaar. De vrouw hoeft niet aan te tonen dat zij slachtoffer is.

Is de ChristenUnie dan blind voor de gevolgen van zulk beleid? Meer vrouwen uit het zicht en in de illegaliteit? Nee dus, dit vraagt om veel aandacht en inzet. En ja, we zullen vaak achter de feiten aanlopen. Zolang seks en geld verdienen samengaan, zullen er altijd wegen worden gevonden om de wet te overtreden. Maar het is geen optie om de huidige mislukte praktijk te laten bestaan. We moeten steeds nieuwe drempels opwerpen om het uitbuiters moeilijk te maken. En vrouwen letterlijk bevrijden uit hun slavernij. Zweden is een van minst aantrekkelijke landen voor mensenhandelaren, is uit onderzoek gebleken. Het volksdenken is sterk veranderd door de wet uit 1999. De European Women's Lobby (vrouwenorganisaties) hangt sterk aan deze manier van werken.

Kostbaar

Wegkijken is geen optie. Vechten tegen misstanden en uitbuiting ziet de ChristenUnie als een opdracht. Vanuit het besef dat elk mens een kostbaar schepsel van God is. Daarom deze misstanden aanpakken, te beginnen in onze stad. Niet naïef denken dat het een plaatselijk probleem is en wij dat kunnen oplossen. Dit vraagt een open blik en brede inzet van veel instanties. Wij zien dan ook met belangstelling de uitkomst tegemoet van het werkbezoek dat de Tweede Kamerleden Gert-Jan Segers (CU) en Myrthe Hilkens (PvdA) aan Zweden brengen.

Frits Rijpma is fractievoorzitter van de ChristenUnie in Leeuwarden

De Weaze in Leeuwarden. In ons land is prostitutie wettelijk een 'eerbaar beroep'. Dat beleid heeft niet geleid tot vermindering van misstanden en mensenhandel. Foto: Frans Andringa